ԽԱՉՔԱՐ՝
յոթ տարի անց

1992թ. սեպտեմբեր-հոկտեմբեր
միսներին կատաղի մարտեր էին մղվ
Լաչինի միջանցքի ամրապնդման
մար: Մարտերի լարվածությունն իր
գագաթնակետին հասավ, երբ միջանց
հարավային ճակատամասում թշնամ
կենդանի ուժի, զրահատեխնիկայի
հրետանու գերակշռությամբ ձգտում
փրանալ Գորիս-Լաչին մայրուղ
Հակահարված տալու եւ միջանցքը

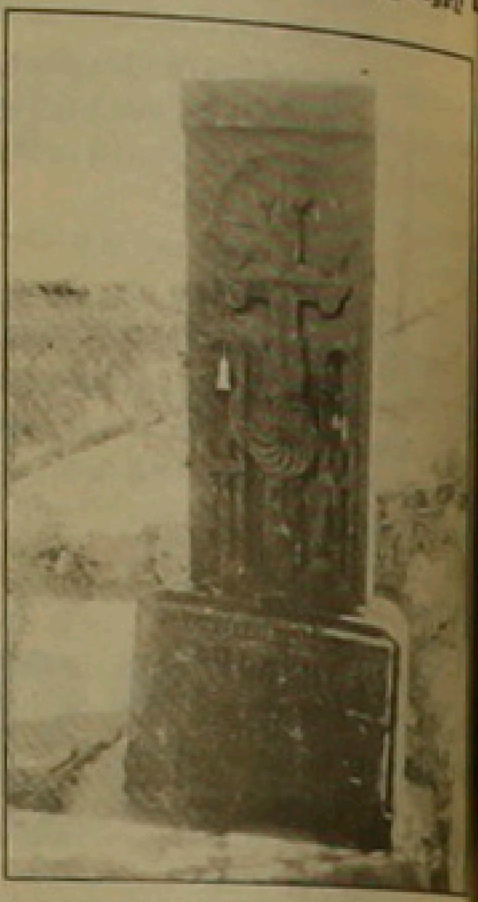

նաթիկ պահելու խնդիրը գերազանց
ծեցին հայ մարտիկները, որոնցից
քը՝ Սերոբ Հանեսյանը, Գրիգոր Բ
նյանը եւ Հենզել Պետրոսյանը դարձ
հավերժի ճամփորդներ:

Բախտորոշ այդ օրերից անցե
տարիներ: Երեք հերոսներից մեկի
բի մայրը, Երեւանի Մալաթիա-Սեբ
տիա համայնքի զոհված ազատա
տիկների ծնողների միության նախ
գահ Ա. Սարգսյանը, որդու նահատա
թյան 7-րդ տարեդարձը նշել Բերձո
(նախկին Լաչին), քաղաքում հուշ
թող-խաչքար կանգնեցնելով, որն
կանգնեցվել Քաշաթաղի մարզպետ
սան Հակոբյանի աջակցությամբ
հիվ:

Հիշատակի խաչքարն օծել Բերձ
եկեղեցու եւ ամբողջ Քաշաթաղի
տոր առաջնորդ Աթանաս վարդապ
հաջորդ պահին Երեւանից, Լեռն
Ղարաբաղից ժամանած հարազա
ոը, մարտական ընկերները խաչ
ծածկեցին թարմ ծաղիկներով եւ
կարկեցին մեր անկախության հա
ընկածների հիշատակը:

ՌԱՖԻԿ ԹԱԴԵՎՈՍ
ՀՀ ՊՆ «Մայր Հայաստ
ռազմական թանգա
գլխավոր խորհրդ